
Kronika : kronika centralna

Palestra 18/6(198), 97-102

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

A.

Kronika centralna

1.

**Wizyta Ministra Sprawiedliwości Republiki Austrii
w Naczelnej Radzie Adwokackiej**

W programie oficjalnej kilkudniowej wizyty Związkowego Ministra Sprawiedliwości Austrii dra Christiana Brody w Polsce została również przewidziana — na jego życzenie — wizyta w Naczelnej Radzie Adwokackiej. Wizyta ta doszła do skutku w dniu 2 kwietnia 1974 r. w godzinach popołudniowych. Ministrowi towarzyszyli jego współpracownicy, a mianowicie: dr Herman Fleisch, radca ministerialny, dr Heinrich Keller, prokurator, dr Ernst Weber, kierownik wydziału oraz przedstawiciele Ambasady Austriackiej w Warszawie.

Delegacja austriacka przybyła w towarzystwie Wiceministra Sprawiedliwości A. Zborowskiego, dyr. J. Petrykowskiego, naczelnika P. Maćkowiaka i sędziego J. Grochowskiego.

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej w składzie: Prezes NRA — adw. Z. Czeszejko, Wiceprezes NRA — adw. dr Z. Krzemiński, Sekretarz NRA — adw. E. Mazur i Rzecznik Dyscyplinarny NRA — adw. L. Gluza podej-

mowało gości austriackich z udziałem Naczelnego Redaktora „Palestry” adw. dra W. Pocieja, kierownika Ośrodka Badawczego Adwokatury adw. W. Bayera, rzecznika prasowego NRA adw. S. Podemskiego i członków Komisji Współpracy z Zagranicą.

Po oficjalnym powitaniu gości austriackich Prezes NRA adw. Z. Czeszejko poinformował ich o sytuacji w adwokaturze polskiej. Informacji o sytuacji w adwokaturze austriackiej udzielił z kolei Minister dr Christian Broda, wyrażając swoje zadowolenie ze spotkania z przedstawicielami adwokatury polskiej. Należy nadmienić, że dr Christian Broda przed objęciem teki Związkowego Ministra Sprawiedliwości Austrii był czynnym adwokatem.

Po oficjalnych toastach — w serdecznej atmosferze spotkania — jego uczestnicy wymienili wzajemnie informacje o interesujących obie strony sprawach zawodowych.

2.

Wpływy dewizowe zespołów adwokackich w 1973 r.

Ostatnio przeprowadzono analizę wpływów dewizowych zespołów adwo-

kackich z 1973 r., z której wynika następujący stan rzeczy:

I. Wpływy zespołów specjalistycznych

	Liczba spraw	Wpłaty na rzecz zespołu	Wpłaty na koszty
1. Zespół Nr 6 w Gdyni	29	35.934.—	39.400.—
2. „ „ 7 w Katowicach	53	48.635.—	57.954.—
3. „ „ 17 w Krakowie	47	93.202.—	59.324.—
4. „ „ 13 w Łodzi	26	46.818.—	27.968.—
5. „ „ 15 w Poznaniu	24	28.526.—	24.390.—
6. „ „ 40 w Warszawie	275	743.918.—	342.590.—
	454	997.033 zł	551.626 zł
		= 50.204	= 27.776
		dol. USA	dol. USA

Ponadto Z.A. Nr 40 w Warszawie w związku z umową zawartą w „Iniur-kollegium” w Moskwie osiągnął wpływ: z tytułu opłat na rzecz Zespołu — w wysokości 227.729 zł, a z tytułu kosztów — w wysokości 69.800 zł.

Jak z powyższego wynika zespoły specjalistyczne mające siedzibę poza Warszawą prowadzą niewielką liczbę spraw cudzoziemców dewizowych (Zespół Adwokacki Nr 40 w Warszawie prowadzi 60,5% spraw i uzyskuje 74,6% wpływów dewizowych).

Ze sprawozdań szczegółowych ze-

społów specjalistycznych wynika też, że niektórzy członkowie tych zespołów spraw dewizowych prawie wcale nie prowadzą, jak np. w Z.A. Nr 6 w Gdyni, w którym przeciętna wpływu na jednego adwokata wynosi 3 sprawy rocznie, oraz w Z.A. Nr 13 w Łodzi (4 sprawy rocznie), w Z.A. Nr 15 w Poznaniu (5 spraw rocznie), a czterech adwokatów przyjęło do prowadzenia tylko jedną sprawę w 1973 r. W Zespołach Adwokackich Nr 7 w Katowicach, Nr 6 w Gdyni i Nr 15 w Poznaniu opłata na rzecz zespołu za prowadzenie sprawy odbiega od przeciętnej.

II. Wpływy dewizowe poza zespołami specjalistycznymi

Poza zespołami specjalistycznymi prowadzone były następujące sprawy cudzoziemców dewizowych:

1. sprawy karne — 58,
2. sprawy cywilne i administracyjne — 176, z czego 43 sprawy prowadzili adwokaci, którzy uzyskali zezwolenie generalne NRA, a

133 sprawy — adwokaci, którzy uzyskali zezwolenia indywidualne właściwych terenowo rad adwokackich.

Wpływy z tego tytułu wyniosły:

1. w sprawach administracyjnych — 10.398 dol. USA

2. w sprawach karnych — 6.400 dol. USA
3. na koszty prowadzenia spraw — 6.680 dol. USA

Zebrane materiały mogą nasuwać wnioski, że rady adwokackie (poza Radą Adwokacką w Krakowie i Opolu), składając wnioski o wydanie przez Prezydium NRA zezwoleń generalnych, czynią to bez dostatecznego rozeznania co do specjalizacji danego adwokata w tym zakresie, zwłaszcza zaś co do możliwości faktycznego prowadzenia tych spraw przez adwokatów i ich kwalifikacji w tym względzie. Dowodem tego jest to, że 85 adwokatów, którzy uzyskali zezwolenia generalne, prowadziło zaledwie 43 sprawy.

Ze sprawozdań wynika, że w nie-

których wypadkach opłaty na rzecz zespołu adwokackiego są określane bez uwzględnienia stawek stosowanych w kraju zleceniodawcy i bez zastosowania § 6 ust. 2 taksy (np. w Izbie Adwokackiej w Kielcach opłaty w sprawie o obniżenie alimentów określono na 232 zł, w Izbie Adwokackiej w Szczecinie, Krakowie, Rzeszowie i Wrocławiu — przeciętna za sprawę cywilną kształtuje się poniżej 1.000 zł).

Wydana przez Prezydium w grudniu 1973 r. szczegółowa informacja w sprawie przepisów dotyczących spraw cudzoziemców dewizowych powinna wpłynąć na ujednoczenie praktyki określania opłat i zgłoszenia spraw do rejestru prowadzonego przez rady adwokackie.

III. Ogólna kwota wpływów dewizowych w 1973 r.

Z tytułu prowadzonych spraw dewizowych zespoły adwokackie osiągnęły następujące wpływy (w przeliczeniu na dolary USA):

	<i>Opłaty na rzecz zespołu</i>	<i>Koszty</i>
1. zespoły specjalistyczne	50.204	27.776
2. pozostałe zespoły	16.798	6.680
razem —	67.002	34.456

Z przeprowadzonej analizy można wyciągnąć kilka wniosków: Tak więc:

1. w porównaniu z ubiegłymi latami wpływy z tytułu opłat na rzecz zespołów (honoraria) wykazują dalszy

wzrost: w 1970 r. — 39.585 dol. USA w 1971 r. — 45.786 dol. USA i w 1972 r. — 60.722 dol. USA;

2. uległy również wzrostowi wpłaty z tytułu kosztów prowadzonych spraw, jednakże podanie dokładnych liczb porównawczych nie jest możliwe ze względu na brak danych sprawozdawczych w tym zakresie za lata 1970—1972;
3. powyższe dane wskazują na to, że zniesienie wyłączności na prowadzenie spraw przez zespoły specjalistyczne było trafne i przyczyniło się do zwiększenia wpływów dewizowych za prowadzenie spraw.

3.

Sprawozdanie z referatu skarg za rok 1973

W 1973 r. wpłynęło do rad adwokackich 1076 skarg (w tym 89 z okresu poprzedniego), z czego załatwiono 965, natomiast 111 spraw pozostało do załatwienia w 1974 r.

Na ogólną liczbę spraw załatwionych — 594 skargi okazały się bezzasadne (ok. 61%).

W 1973 r. — w porównaniu z rokiem 1972 — nastąpiło zmniejszenie

wplywu o 95 skarg (ok. 8%). Zmniejszenie wplywu skarg nastapilo w izbach: W Bialymstoku, Lodzi, Opoiu, Poznaniu, Szczecinie (ok. 50%) i w Warszawie (ok. 25%).

Nieznaczne zwiakszenie liczby skarg wykazaly Rady Adwokackie w Bydgoszczy, w Gdańsku i w Koszalinie. W Izbie krakowskiej nastapil natomiast znaczny wzrost skarg — o 44 (ok. 50%).

Do rzeczników dyscyplinarnych skierowanych zostalo 131 spraw, do dziekanów przekazano 5 spraw (art. 98 u.o.u.a.), do kierowników zespołów — 86 spraw, w inny sposób załatwiono 149 spraw.

1. Stan skarg w radach adwokackich

Od klientów zespołów adwokackich pochodziło 684 skargi, z sądów i urzędów — 247 skarg, z Ministerstwa Sprawiedliwości — 25 skarg, od organizacji samorządu adwokackiego — 21 i od adwokatów — 16.

Analiza skarg skierowanych do rad adwokackich wykazuje, że 575 skarg dotyczyło naruszenia obowiązków zawodowych.

Pozostałe skargi dotyczyły:

— naruszenia etyki	— 14
— rozliczeń	— 128
— nadużycia wolności słowa	— 93
— innych zarzutów	— 87

Ustalone fakty — w wyniku sprawdzenia zarzutów zawartych w skargach — pozwoliły radom adwokackim na usprawnienie działalności zespołów i pracy adwokatów.

Stosunkowo dużo zarzutów dotyczących obowiązków zawodowych ma swoje źródło w nieznamości przepisów dotyczących pracy zawodowej i wynagradzania adwokatów, dlatego też złożone skargi okazały się w znacznej mierze bezzasadne. Przypomnieć tu należy, że ok. 61% ogółu skarg było bezzasadnych.

2. Stan spraw w Naczelnej Radzie Adwokackiej:

spraw nie załatwionych z 1972 r. zostało	— 10
wplynęło:	
— od klientów zespołów	-- 81
— z Ministerstwa Sprawiedliwości	— 31
— z instytucji	— 24

Prezydium NRA we własnym zakresie załatwiło 81 spraw (w tym 71 uznano za bezzasadne), a do rad adwokackich przekazano 42 sprawy. Na dzień 31.XII.1973 r. pozostały w NRA do załatwienia 23 sprawy.

Ze skarg, które wplynęły do NRA w 1973 r., 56 dotyczyło naruszenia obowiązków zawodowych, 23 — naruszenia etyki, 19 — rozliczeń finansowych, 7 — naruszenia wolności słowa i 31 — zarzutów o innym charakterze. W stosunku do roku 1972 wplyw skarg w 1973 r. zmniejszył się o 13% (w 1972 r. wplynęło do Prezydium 156 skarg, a w 1973 r. — 146).

Dokonana analiza daje podstawy do stwierdzenia, że instytucja skarg spełnia pożyteczną funkcję w prawidłowości działania zespołów i pracy adwokatów oraz działalności organów samorządu, albowiem stwierdzone uchybienia i niedociągnięcia w funkcjonowaniu zespołów, pracy zawodowej adwokatów i działalności organów samorządu pozwalają na podjęcie stosownych kroków zmierzających do usunięcia niedociągnięć i usprawnienia pracy wymienionych organów.

Prezydium NRA postanowiło: 1) przyjąć do wiadomości sprawozdanie referatu skarg oraz 2) zwrócić uwagę Radom Adwokackim na konieczność dotrzymywania terminów tudzież załatwiania skarg i wniosków zgodnie z przepisami k.p.a. i uchwałą Nr 151 RM (M. P. z 1971 r. Nr 41, poz. 260).

4.

Konferencja na temat metod szkolenia aplikantów adwokackich

W dniach 30 i 31 marca 1974 r. odbyła się w Łańcucie konferencja poświęcona zagadnieniu szkolenia aplikantów adwokackich, zorganizowana przez Naczelną Radę Adwokacką oraz Radę Adwokacką w Rzeszowie.

Pierwszego dnia odbyło się pokazowe szkolenie aplikantów Izby rzeszowskiej. Ćwiczenia prowadzili: z zakresu prawa karnego — adw. L. Świerczewski, z zakresu prawa cywilnego — adw. B. Boczar i M. Cincio i z zakresu metodyki pracy zawodowej — adw. E. Górnicki.

W szkoleniu wzięli udział kierownicy szkolenia z poszczególnych rad adwokackich, członkowie Komisji szkolenia aplikantów przy NRA oraz aplikanci Izby rzeszowskiej. Obradom przewodniczył: pierwszego dnia — dziekan S. Rogoż, drugiego dnia — wiceprezes NRA adw. dr Z. Krzemiński.

Drugiego dnia konferencji wprowadzenia do dyskusji dokonał wiceprezes NRA adw. dr Z. Krzemiński, po czym odbyła się dyskusja, w której wzięło udział 13 dyskutantów.

Przedmiotem dyskusji były następujące kwestie: 1) model aplikacji adwokackiej, 2) okres trwania aplikacji, 3) wprowadzenie jednolitej aplikacji adwokackiej trwającej 4 lata (w ramach której odbywałaby się aplikacja

sądowa), 4) dopuszczalność rozwiązywania stosunku pracy z aplikantem adwokackim, 5) wprowadzenie instytucji patrona, który odpowiadałby za szkolenie aplikanta w zespole adwokackim, 6) zmiana regulaminu szkolenia aplikantów z podkreśleniem faktu, że w szkoleniu punkt ciężkości tkwi w zagadnieniach praktycznych, 7) konieczność zapoznania aplikantów z praktyką zespołów terenowych, 8) wprowadzenie do instrukcji nowej tematyki z zakresu kodeksu karnego wykonawczego, kodeksu drogowego, kodeksu pracy itp., 9) ożywienie ćwiczeń przez wprowadzanie konkursów krasomówczych, 10) zwrócenie uwagi w większym zakresie na zagadnienia retoryki, 11) organizowanie dla aplikantów wyjazdów szkoleniowych do innych krajów (Związek Radziecki, Węgry, Czechosłowacja, NRD), 12) konieczność organizowania w Warszawie centralnych sympozjów adwokackich, na które byliby zapraszani aplikanci z całego kraju, 13) większe zwrócenie uwagi na opanowanie przez aplikantów znajomości języków obcych.

W dyskusji zabierali głos adwokaci: dr Z. Krzemiński, E. Górnicki, F. Boczar, I. Boliński, R. Porwiesz, L. Świerczewski, L. Szmidt, C. Jaworski, J. Sobczak, W. Wysocki, Z. Cieśliński, M. Bojdecki i S. Czapka.

5.

Zmiana sprawozdawczości w adwokaturze

Na wniosek Prezydium NRA Departament Koordynacji GUS dokonał zmian w sprawozdawczości rad adwokackich, wojewódzkich komisji dyscyplinarnych i zespołów adwokackich. Zmiana polega przede wszystkim na wprowadzeniu sprawozdawczości wy-

łącznie półrocznej i na stosownych zmianach w treści formularzy sprawozdawczych. Likwidacji uległy sprawozdania kwartalne dotyczące obrotów i wynagrodzenia w zespołach oraz dotyczące adwokatów, którzy nie zdawali wypracować udziału stałego. W ten

sposób uległa zmniejszeniu liczba poszczególnych rodzajów sprawozdań do 5.

Nowa sprawozdawczość objęta załączonym wykazem obowiązuje od dnia 1 stycznia 1974 r.

Załącznik do instrukcji NRA
w sprawie sprawiedliwości

WYKAZ FORMULARZY SPRAWOZDAWCZOŚCI

LP.	Symbol formularza	Tytuł formularza	Okres sporządzenia sprawozdania	Jednostki sporządzające sprawozdania	Termin nadania (liczba dni po upływie okresu sprawozdawczego)	Nazwa jednostki otrzymującej sprawozdanie
1.	RA-8	Sprawozdanie Wojewódzkiej Rady Adwokackiej dotyczące biegu dochodzeń i spraw dyscyplinarnych	półroczny	Wojewódzka Rada Adwokacka	15	1) Rzecznik Dyscyplinarny NRA 2) Wyższa Komisja Dyscyplinarna
2.	RA-9	Sprawozdanie rodzajowe Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej	półroczny	Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna	15	Wyższa Komisja Dyscyplinarna
3.	RA-10	Sprawozdanie z rozdziału CFSAA	półroczny	Wojewódzka Rada Adwokacka	15	Naczelna Rada Adwokacka
4.	RA-11	Sprawozdanie zespołu adwokackiego dotyczące obrotu i wpływu spraw	półroczny	Zespół Adwokacki	20	Wojewódzka Rada Adwokacka
5.	RA-12	Sprawozdanie Wojewódzkiej Rady Adwokackiej dotyczące obrotu i wpływu spraw	półroczny	Wojewódzka Rada Adwokacka	30	Naczelna Rada Adwokacka